

Veïnats i veïnades, amics i amigues, bon dia a tots. No vull començar sense agrair s'honor que m'han fet al pensar en mi com a pregoner per a la cloenda de les festes de la barriada d'es Fortí d'enguany, un honor que, encara que no crec merescut, he acceptat, i amb el que tractaré de correspondre a la confiança que han depositat en mi. Així i tot, és difícil trovar alguna cosa nova a dir quan antes que jo, tants d'altres pregoners han dit tantes coses bones d'aquesta barriada. Però, així i tot, ho intentaré.

Jo, com ja heu sentit a la presentació, i com tants de voltros, tenc gran part de la meua vida vinculada a aquesta barriada. Aquí vaig néixer i en aquesta barriada vaig passar la meua infància i joventut. I de la mateixa manera, en aquesta parròquia va ser on D. Bartomeu Martorell me va batejar i D. Joan Darder em va donar la primera comunió.

Més endavant, la meua vida amb la meua família em va dur fora de Palma, i els estudis m'endugueren fora de Mallorca. Però de la mateixa manera que quan era fora tenia sempre la nostra illa a un racó del cor, quan tornava aquí a Mallorca, era aquesta barriada la que no deixava d'anyorar i la que m'agradava visitar de tant en quant i veure com es lloc a on havia passat tants d'anys anava canviant a poc a poc.

Hi ha qui diu que "no hi ha temps que no torni", i en el meu cas pareix que és així, ja que fa uns anys la meua vida va tornar a quedar lligada a la barriada d'es Fortí quan D. Alfred Miralles i D. Toni Burguera varen oficialitzar la meua boda en aquesta parròquia i, mig any més tard, vaig venir amb la meua dona a viure aquí. I, mentres ella fa una labor encomiable com a secretària de la parroquia, jo he col·laborat aquests darrers anys com a catequista.

I bé, aquests són els mèrits que he acumulat al llarg de la meua vida, i que han fet que gent que me coneix hagi pensat en mi per aquesta ocasió; per la qual cosa vull donar les gràcies a la Associació de Veïns d'es Fortí en general i, davant la impossibilitat d'agrair un per un a tots els seus membres, a Pep Sanchís i Salvador Maimó com als caps visibles de l'associació en particular.

Però sé que amb tot això que vos cont realment pareix com si estigués donant una justificació de per què em mereix estar avui aquí al davant dirigint-me a tots voltros. I la veritat és que estic segur de que molts dels qui m'esteu escoltant ara teniu tants o més mèrits que jo: viviu aquí des de fa més temps, treballau al barri, vos passetjau per ell i coneixeu bé als vostres veïnats... Realment jo no som ningú especial, tan sols una persona més que estima aquest barri, i que vos vol transmetre avui aquest amor a tots voltros. En aquests moments l'important no és la persona que vos xerra des d'aquí, si no el missatge que vos vol transmetre en aquesta ocasió especial.

Quan un pensa en un barri, en el seu barri, què és el primer que li ve al cap? Per poder respondre, jo, primer de tot, em vaig demanar, què és un barri? Vaig al diccionari i aquesta és la definició que trob: "Cadascuna de les parts en què es divideix un poble gran, una vila, una ciutat."

Vaig a altres diccionaris i la mateixa definició es repeteix. I aquí ja tenim un problema. Perquè totes aquestes definicions no fan referència a allò que jo crec que és més important a un barri: la gent que hi viu en ell. Perquè per molt que administracions i ajuntaments,

delimitin zones i marquin un conjunt de carrers i edificis com a barris, si sa gent que viu allà no es sent part de un mateix conjunt, allò no es pot considerar realment un barri, és tan sols una zona morta de la ciutat, un lloc a on la gent hi passa la seva vida però a on no hi viu realment.

I això és el que hem d'evitar. Tots noltros tenim una mateixa obligació des del moment que varem començar a viure aquí, i es fet de que estem aquí reunits en aquesta ocasió demostra que tots els que ens trobem aquí la hem acceptada tàcitament, i l'hem adoptada com un desig del nostre propi cor. La obligació i el desig de fer d'aquest barri un lloc cada vegada millor, un lloc a on tots noltros podem dir que hi vivim de veritat.

Durant tot s'any, cada vegada que passem per aquests carrers, que en seiem en els seus bancs, quan comprem a qualsevol dels comerços, quan els nins surten a jugar i riure a les places... En tots aquests moments estam col·laborant en crear un barri viu, mantenim entre tots, cada un a la seva manera, amb accions més grosses o més petites, però totes importants; mantenim, com dic, bategant el cor d'es Fortí i fem d'aquest barri un lloc a on mereix sa pena viure.

I ara, en ocasió d'aquestes festes que estam vivint, és quan amb més intensitat se demostra aquesta unió entre tots els veïnats. Ja que és en dies com aquests quan tots junts, participant amb alegria a les activitats que cada any organitzen els membres de la Associació de Veïns, fem que aquesta barriada es mostri més viva que mai. I quan l'esforç de l'Associació de Veïns es veu recompensada amb la nostra participació, que converteix cada activitat en un èxit, és la barriada la que hi surt guanyant; ja que la nostra participació es transforma en més entusiasme per part de l'associació per oferir-nos noves activitats, que aporten encara més vida a la barriada i ens uneixen a tots com a habitants d'es Fortí. I d'aquesta manera, durant aquests dies alimentem la barriada amb la nostra passió en un procés continu; ja que quan més viva és la barriada, més ganes es tenen de viure i participar en ella, i més vida li dona a canvi.

Així que aquest és el meu missatge per a enguany: viviu. Viviu aquestes festes intensament cada any, i viviu cada dia de la mateixa manera, fent que el cor de la barriada bategui cada vegada amb més força. I així, entre tots, seguirem fent realitat any rere any el missatge de l'Associació:

Amb tanta BONA GENT, tan sols es pot tenir una GRAN BARRIADA que es mereix unes FESTES MERAVELLOSES!